

Փակուղի՞ մամուլ-դասարան հարաբերություններում

«Ազգի» հուլիսի 22 և 25-ի համարներում լույս տեսած «Դասավարություն Սահմանադրության օրո՞ր» և «Կարգես Պետությանի ոչ գրական ժառանգության մասին» հոդվածներն անմիջապես լայն արձագանք գտան համադասարանական ասպաններում, և անգի միակողմանի էին: Այդ առթիվ տեղի է նշել, որ յուրաքանչյուր անգամ իրավական երկում բախում ենք լրատվական և դասական մարմինների միջև անխուսափելի են: Դա ցույց է տալիս, որ ի դեպ չի ծնվել այն լրագրողը, որն ի գործ լինելու համար պարտավոր է դասավարության հարկ չեն համարում գեթ փոքր-ինչ բավարարել լրագրողների «անկուրս հեռավորությունը»: Հետևանքը լինում է այն, որ հրատարակման են հանվում համայն միակողմանի մեկնաբանություններով հագեցած նյութեր, որոնք, իհարկե, լիարժեք համարելի չեն կարելի: Փորձը վկայում է, որ հենց նման հրատարակումներից հետո են միայն «արթնանում» դասավորները, իրենց դժգոհությունն արտահայտելով սխալ հոդվածի համար: Միևնույն ժամանակ, նման գործելակերպը ստեղծում է նախադեպ և արդեն քրթակիցներն իրենց հերթին, դասական ուրեմ գործ լուսաբանելիս, քրթանում են նմանիս հանդիմանի իրո՞ւ մասնագիտական դասականությունը, ինչն ի վերջո նույնպես հանգեցնում է ոչ կասարյալ նյութի հրատարակման: Գործելակերպի նման բեկնացումը, որի հետևանքը քերի հոդվածն է, ըստ ամենայնի փոխկառուցված ենթատեքստն է ու բնորոշ է մեր օրերի համար:

Կան գործերին, որոնց եւ իմ գրչով անդրադարձել է «Ազգը», աղա նրանց լուսաբանման միակողմանիությունը որոշ լավով բացատրվում է ընդհանուր փոխադարձ անվստահությանը: «Գործն ընթացի մեջ է, ոչինչ հաղորդել չեմ կարող» ցույց դասավորների նման ավանդական դասական խանգարում է հիմն ժառանգության հայտնի անվստահության համար: Աճուրց հեռու են սույլ այդ դասաճառարանությունը քերելու մտքից, առավել ես, որ Մյասնիկյանի ժողդասարանի դասավոր Մարտ Կասվալյանի վկայությամբ, անգամ իր տեղում չգտնվելիս, ես կարող էի ծանոթանալ հետախնդրող գործի հետ կապված բոլոր փաստաթղթերի հետ: Ծանոթացումը կայացավ ուսուցանող դասավորը սիրալիք համարից «մեղադրարի» գործի կցված փաստաթղթերը, լուսաբանումը միակողմանի էր՝ դա ինձ համար զարգանք չէր մինչև մեր հանդիմանը: Այնուամենայնիվ միակողմանի կլինե՞ր: Ոչ առաջին եւ ոչ երկրորդ գործերում արտահայտված չէր զիստիկների եւ զոհերի վրա կարծեցյալ բաժանումը, այն, ինչ առավել ինչպես ներհանրադարձիս հոդվածում, նույնպես եւ, կարծում եմ, վճիռներում:

Ես հասկանում եմ ժողդասավորներ դարձնել Կասվալյանի եւ Հայրապետյանի իրավաբանորեն արդարացված դժգոհությունը եւ ուզում եմ հուսալ, որ հետագայում դասավորների եւ լրագրողների միջև առկա անդուրձող կարող է գտնել փոքր-ինչ հարթվել:

Ինչ վերաբերում է մեր ֆաղափարների, աղա, կարծում եմ, դասին է, որ նրանք ժամանակին փորձեն կարգավորել իրենց ընթացական ժառանգական եւ ունեցվածիային խնդիրները, որոնց զի հետո ստիպված չլինեն քրթանել օրենքը: Պարոն Կասվալյանը բերելով լուրջ հիմնավորումներ սխալ դասական գործի կառուցվածքային (Տիգրան Մելիքյանի բնակարանի հետ կապված), այնուամենայնիվ ընդունեց կեղծ ստորագրության փաստը: Որև նույն էր այն բանաճառը, արդեն դասարանի խնդիրն է եւ ես այդ ասպանին համակարծիք եմ, որ կեղծ ստորագրության դրամայում հայցվորի մեկնաբանումները անհիմն էին:

Ուրախ կլինեմ, եթե այդ ժամ մի ջարդեղի «սնորհիվ» վերջապես կայան անհրաժեշտ երկխոսությունը լրագրողների եւ դասավորների միջև, որից կստանան ինչպես մամուլը, այնպես էլ դասական ասպանները, բայց հասկալիս հասարակությունը:

ԱՐՄԱ ԳԱԶՆԱՅԱՆ

վանդաներին, այլ նաեւ Պարսկաստանից ժամանածներին: Հիվանդանոցի աշխատակազմի բաղկացած է Տեղի մասնագետները, իսկ անհրաժեշտ արտադրանքները ձեռք են բերվել հնդկահայ դոկտոր Միսնասի (Ալի Միսնասյան) նախաձեռնությամբ:

ԼՏ

Պայքար, դայքար մինչև վերջ
Ինչով է մեր երկրում հեռավոր աղբյուր այստեղ երբեք չես կրակի, քե՞ր ո՞վ է «այնպիսին» կողմից, իսկ ո՞վ «կարմիրներ»։ Այս հանկուկը սկզբունքորեն անյուրեղին է դառնում, երբ խոսքը գնում է այնուհասակ կազմակերպությունների մասին, ինչպիսին է, օրինակ, Ազգային ժողովրդավարական միությունը։ Ընդհանրապես, ԱԺԿ-ի մասին նոր բան գրելը բավական բարդ է։

աղյուսակ հասարակ գիտակցությունը։ Գործելակերպը բազմիցս փորձարկված է եւ այդ չի քննարկում յուր շինակալությունը։ Ինչ որ մարդիկ համարում են սարձում են յուրեր, որ Ա. Հակոբյանը իբր քե... հեռացվում է ՀՀԳ՝ շարժելից, Դասակարգությունը նրա քննաձեռնարկը չի դաժարանում, նրան, միևնույն է, չի հաստատի ԿԸՀ-ն եւ այդ իսկ դասճանաչող մայն սարձ անհնաւս է...
Մտաբերելի՜ «Ոչ մի դասակարգական Ազգային ժողովում» իշխանությունների սխալաբանական կարգում (երբ ամեն գնով չլինի է բույլ սալ դասակարգականների մուտքը Ազգային ժողով), մեր էլ, Եվրոպայի սուր անդրերկրից առաջացած վերելքը եւ չարությունը ցույց տալով մանկները, հեռանում են իրարից (երբ բախվում են անձնական ասպարեզ) կամ ձեռացնում, քե իբր հեռանում են իրարից (երբ անհրաժեշտ էր ջլատել ընդդիմության ուժերը ընդդիմությունների նախօրեին)։

Այնուհետև որ, ծիծաղելի է խոսել, քե ԱԺԿ-ն ընդդիմություն է։ Մակայն ավելի ծիծաղելի է, երբ նրանք

Անառակ որդու վերադարձը

Ընդգի այն ամենը ինչ կարելի է ճիշտ մասին ասել, վաղուց արդեն ասված է... ՀՀԿ-ի մասին։ Բայց փորձենք։ Առավել ես, որ վերջին ժամանակներս վերին ասիաների հեռավորաբար բաներ են տեղի ունենում այս աստիճանական կազմակերպության հետ։ Մի կողմից, լսելով ամենակամեղներին, կարող է տրամադրություն սեղծվել, որ իշխանությունները հետադարձում են նրանց ավելի դաժանորեն, քան համոզվածներն առաջին ժամանակներին։ Մյուս կողմից, ոչ ոք չի կարող միտք, որ ԱԺԿ-ի նկատմամբ հայրենի թեմիսը միշտ աստիճանական է։ Եւ լուրջ մտքով հարցանում ու ձեռնարկ արտահայտվում։

Ինչպե՞ս։ Ունենալով եւ նրանց հերքական հետքերն եւ համախոս դաժարադեպ անգոր լինում գտել գործակալի արցունքները։ Այ՛ն կազմակերպություն, ա՛յ՛ն կազմակերպություն։ Ա՛յ՛ն կազմակերպություն գործիչ էր կարողանալ իր խոսքեր քննարկել երբեմն մի ինչ էլ գործով հաստատել, աղբյուրի գին չէր ունենա։ Իսկ հասկալիս վերջին հանգամանից առաջանում են յուրք խնդիրներ։ Արցունք, օրինակ, քիվ 8 քննադատումը, որտեղ երկրորդ փուլ են դուրս եկել ՀՀԳ ներկայացուցիչ Առերեն Հակոբյանը եւ ԱԺԿ ներկայացուցիչ Շավարս Բոյաջյանը։

Մի կողմ քաղցնեմ այնուհասակ մանուկներ, ինչպես այն, որ Ե. Բոյաջյանն արդեն իսկ քննարկել է Ազգային ժողովի կուսակցական ցուցակներով, եւ կուսակցական դասակարգությունը հուշում է նրան այս փուլում ոչ քե հաստատարակել ետանդով դայքարել փնջն, ի ղեկ, առկա է այժմ, այլ գիցել մեղակալն։ Մակայն դա, ի վերջո, նրա գործն է, եւ կրկնում եմ, մանրամասնոր չլինենք։ Հարցն ուրիշ է ինչպե՞ս է նախքանում դայքարել ԱԺԿ-ն, ինչպիսի՞նք մարդիկ են նրա վիճակագրում։ Եվ հենց այստեղ էլ սկսվում է ամենահեռավորը։

են այդ մասին բղավում հանրահավաքներին։ Իրականում, եթե նրանցից որեւէ մեկը նույնիսկ զգնվում է ընդդիմությունում, աղա այնքան զարգանք, որ դրա մասին գիտի միայն իրեն ու կյանք։ Եթե նրանք ընդդիմություն են, աղա այնուհանդերձ, որի մասին կարող է միայն կազմել ցանկացած իշխանություն իր իրավասույթով, որի մասին կարող է միայն կազմել ցանկացած իշխանություն իր իրավասույթով, որի մասին կարող է միայն կազմել ցանկացած իշխանություն իր իրավասույթով։

զայտարարելով, որ նրանցից է փշուռ ամենի։ Ուրեմն, ու՛մ քրա դայքին է քուր լցնում այսօր ԱԺԿ-ն։ Եվ ինչո՞ւ հանկարծ իշխանություններ որոշեցին արգելիներ շարժել «անհաւատ ընդդիմության» ԱԺԿ-ի առջեւ եւ, ավելին, միանգամից գրանցել նրա առաջնորդներին, փակելով այնքան քննադատմանից եկած բոլոր ուղիներն առաջ։ Իսկ կարո՞ղ է արդյոք դասակարգ, որ իշխանությունները դարձապես դեկլարավորում են «Մոռո գաւն, իհարկե, Ես ուրիշ է, բայց չէ որ նա մեր Ես ուրիշ է» ամենի կյան սկզբունքով։ Չգիտեմ։ Թող քե քերտուղներն իրեն համարդասարան եզրակացության հանգեն։ Ես իմ եզրակացությանն արդեն հանգել եմ։

նիկ դեռիք, երբ ներկայացման բեմադրողները գործողության ընթացքում փոխում են դասադասված սցենարը ու աղաբանի ռեժիսուրներ։ Եթե, իհարկե, նրանց այնչեյում է Մուսան եւ առողջ դասադարձությունը։

Չեր դասին դուրս կգան վաղ գեղեսներով

Իսկ առայժմ... Իսկ առայժմ այդ սլաների ամենակեղեցիկ, ճոռոմ, խանդալից բաները ժողովրդի ու երկրի ճակատագրի, արդարության, սեփական սկզբունքայինության ու արժանապատիվ մասին, չգիտես ինչու, իմ հոգում ջարդափուր են լինում վերածվելով մամբ քննարկների։ Չարդափուր են լինում դիտելով դեռ վաղ մանկությունից յուրզգված առաջին դասակարգների, կյանքում երբեք չիսխալված սկզբունքների, բաներով չձեռնակերպվող հասկացությունների, որոնք, սակայն, համոզված եմ, հասկանալի են ցանկացած կարգին մարդու։

Այնուհետև որ, եղբ իմաստուն։ Չեր դասին դուրս կգան վաղ գեղեսներով ու ժամերգությամբ։ Իսկ դուրս դասին չենք ներկայանալ մերկ ու լիկնի անկեղծ։ Եվ մի հավասարեք քննարկարարությանը ու կուրծք ձեռնելու։ Հիշեցե՛ք, անասակ որդիները միշտ էլ ի վերջո վերադառնում են։ Չէ որ ասված է ով երիտասարդ ժամանակ չի եղել խոտվարար, չունի սիւր, իսկ ով ձեր հասակում չի դարձել դառնադասարանական, չունի իմաստություն։

Ժամանակն է իրել մի առակ։ Մի անգամ սասանան ճգնաժամի հարսնծավ եկավ, մեկնեց ձեռքերն ու ասաց, «Ընթիւր ա՛ջք, քե՛» Եւ այդ ժամանակ իմաստուն ճգնաժամը դասավանդեց, «Որ մեկն էլ քնքեմ, միևնույն է, դա կլինի չարիքի ձեռք։ Մակայն ինչո՞ւ ընտրեմ երկու չարիքից, երբ կարելի է ընտրել երրորդը, օրինակ, բարին»։ Եվ հրամարկից իր վզին փարարվող ընդդիմությունից։

ԳԱԶՆԱՅԱՆ

Մագառախոզերի ժամանակը

Երբ վերածում ես ՀՀԿ-ԱԺԿ հարաբերությունների դասադարձին, ինչպիսիք ենք մեզ ակամա արթնանում է հեռավորաբար մի համանմանություն։

19-րդ դարի գերմանացի մեծ փիլիսոփա Ա. Շոպենհայնի ասելով, գործողություններից մեկում կա իր իմաստով ուղղակի ցնցող մի հասկում։ Զմուռն ցուրտ մի գիւղեր մի հանի մագառախոջ կլող սեղմվել են իրար, որ ողբով չառնեն։ Մակայն Ես ասում եմ, որ ցուրտ մի միջանցք երկուստեք արդեն անհրաժեշտ է ստիպված եղան հետ վազել։ Բայց սախանալու դրամայից նուրից հարկադրեց նրանց սեղմվել։ Իսկ ինչ անց զավկ կրկին սարեր կողմն ցրեց կենդանիներին։ Այսուհետև նրանք ամբողջ գիւղեր դեռաղեն կին նեկում։

Թիվ 8 քննադատմանի հետ կապված վերջին իրադարձությունների վերաբերյալ բույլ է սախա միանգամայն եզրակացվել, որ ՀՀԿ-ի ու ԱԺԿ-ի միջև փաստորեն նույն իրավիճակն է։ Նշված կազմակերպությունները այս կամ այն նկատմանում մեր միայնակ կլող սեղմվելու կենսական դրամայից են

Ամեն գնով

Շատեր երևի տեղեկացել են քերտուղից, որ ՀՀԿ-ի վեկավարած «Հանրապետություն» միավորման եւ ԱԺԿ-ի միջև օրերս կայացել է հավերժ բարեկամության ու համագործակցության գաղտնի համաձայնություն։ Երեսնի քիվ 8 քննադատման համաձայնություն» միավորումը որոշեց է իր բոլոր հետադարձություններով օժանդակել ուրիշ։ Ընչարդարին, որդեգրել, Աստված մի տեսցե՛ք, չիսխալի ՀՀԳ ներկայացուցիչ Առերեն Հակոբյանը։ Ոգևորում է այն փաստը, որ նեկամ ուրեմն չի մնացել միայն բոլորի վրա եւ միանգամից ընդունել է գործնական բնույթ։ Այսուհետ, նեկամ բնութագրում է սերտաստիան հանձնարարություններում «Հանրապետություն» միավորման կուսակցությունների անունից ընդդիմել են ԱԺԿ-ն ներկայացնող մի Ես նոր անդամներ։

Մեկնաբանություն անհրաժեշտ է։ Երեւի ոչ... Պարզապես ԱԺԿ-ն, ՀՀԿ-ի այդ անասակ որդին վերադառնում է հայրենական սան։ Հետեւելով իրենց առաջնորդների գրեթե ամբողջապես մարտնչության, անհայտալու հուսովի դարձել են

Երեսնի Նաղա Հովնաթանի անվան արվեստի համալսարանը հրավիրում է արվեստի դասընթացներ

Կերպարվեստի, երգ-երաժեշտության, դիկորատիվ կիրառական արվեստի, գրականության, դասարվեստի եւ արվեստի դասընթացները գերեկալիս եւ հետադարձ թափանցումներ։

Համալսարան կալող են ընդունվել ուրախ եւ միջնակարգ կրթությամբ 15 տարեկանից բարձր արվեստասեր երիտասարդներ։ Ուսման տեղությունը 3 տարի է։ Դասավանդում են հանրապետության անվանի արվեստագետ-դասավանդները։ Ուսումնառության հետ մեկտեղ կազմակերպվում են գործնական պարտադրանքներ՝ ցուցահանդեսներ, համերգներ, գրական գեղարվեստական միջոցառումներ, Լրակուրսյաներ, բանավիճակի բնույթի հանդիպումներ։ Կկազմակերպվեն շնորհալի ուսանողներին գործնական ցուցահանդեսներ։ Ավարտողներին կուրսի մասնագիտությանը համապատասխան դրակալորումով դիպում։

Դիմումներն ընդունվում են 1995 թ. հունիսի 15-ից մինչև սեպտեմբերի 10-ը, ամեն օր 11-ից մինչև 17-ը՝ քրազի շաբաթ երկուսուկուսուրեղից։ Ընդունությունը՝ սեպտեմբերի 12-ից։ Դասերը կսկսվեն հոկտեմբերի 1-ից։

Մեր հասցեն Երեսնի, Մովսես Խորենացու փ. 26 ա. Առերի տուն, 5-րդ հարկ։ Տեղեկությունների համար զանգահարել 52-18-03:

